

O MUZEJSKOJ DJELATNOSTI NA OTOKU: MUZEJ OPĆINE JELSA

DUJE DOROTKA □ Muzej općine Jelsa, Jelsa

MARIJA PLENKOVIĆ □ Muzej općine Jelsa, Jelsa

Projekt stalnog muzejskog postava i interijera:

Autor: VIA, Vanja Ilić, *dipl. ing. arb.*
Projektirni tim: Vanja Ilić, *dipl. ing. arb.*
Tena Petrović, *mag. ing. arb.*
Dominik Lovrečić

Autori muzeološke koncepcije:

Duje Dorotka, *mag. etnol.* / Muzej općine Jelsa
Marija Plenković, *mag. etnol.* / Muzej općine Jelsa

Izvođači radova:

ING - GRAD d.o.o. – Zagreb
MGA Nekretnine d.o.o. – Metković

Stručni i znanstveni suradnici:

dr. sc. Melanija Belaj / Institut za etnologiju i folkloristiku
Ivana Krstulović Carić, *dipl. ing. agr.* / udruga Hvarski vinari
dr. sc. Jelena Ivanišević / Institut za etnologiju i folkloristiku

Dizajn i oblikovanje:

Puder, Ana Rako i Goran Raukar

sl.1. Jedan od inicijatora osnutka Vinogradarske zbirke Ratomir Kokić (u sredini) s djelatnicima Centra za zaštitu kulturne baštine otoka Hvara Marinkom Petrićem (lijevo) i Zdravkom Fističićem (desno) u nekadašnjem postavu Vinogradarske zbirke u Pitvama, Muzej hvarske baštine

Počeci brige o baštini otoka Hvara

O počecima organizirane i institucionalne brige o kulturnoj baštini otoka Hvara malo se što može napisati ili reći bez spomena dr. Nike Dubokovića Nadalinića. Rođen u poznatoj kapetanskoj i brodovlasničkoj obitelji iz Jelse, taj pravnik s izrazitim senzibilitetom za baštinu rodnog otoka velik je dio svog života posvetio upravo skupljanju, čuvanju, istraživanju, populariziranju i izlaganju ne samo muzejskih predmeta nego i kulturnih dobara uopće. Od 1950. djeluje kao počasni konzervator u Jelsi, a iste je godine njegovim naporima osnovan Historijski arhiv u Hvaru. Iako je prvotna namjena ustanove bila arhivska djelatnost, njezina se djelatnost ubrzo proširila na zaštitu spomenika, osnivanje muzejskih zbirki, prikupljanje dokumentacije i stručnu knjižničnu djelatnost, sve u skladu s Dubokovićevim viđenjem otoka kao cjelovitog muzeja na otvorenome.¹ Zbog administrativnih ograničenja

ustanova je 1965. godine preregistrirana u Centar za zaštitu kulturne baštine otoka Hvara (Centar) s tri osnovne djelatnosti: arhivskom, muzejskom i konzervatorskom. Taj događaj s pravom smatramo početkom muzejske djelatnosti na otoku Hvaru.

U sklopu Centra dr. Niko Duboković uspostavlja mrežu povjerenika u manjim mjestima i intenzivno istražuje teme iz političke, društvene, gospodarske, pomorske i kulturne prošlosti otoka. Radove objavljuje u brojnim domaćim popularnim i znanstvenim publikacijama, a neke od njih sam osniva i uređuje (*Zapisi o zavičaju, Bilten, Prilozi povijesti otoka Hvara, Periodični izvještaj*). Već u najranijim godinama rada Centra dr. Duboković okuplja stručnjake iz različitih polja društvenih i humanističkih znanosti koji s vremenom postaju autoriteti na područjima kojima se bave.

¹ Katija Borak, „Etnografske teme i istraživanja u okviru djelatnosti baštinskih ustanova na otoku Hvaru: Bibliografija (1955.-2020.)”, *Prilozi povijesti otoka Hvara* 15, br. 1 (2022): 333-334.

U pokušaju da izdvojimo samo neke valja spomenuti nedavno preminulu povjesničarku umjetnosti Mirjanu Kolumbić, nasljednicu dr. Dubokovića na mjestu ravnatelja Centra, koja je veći dio svoga radnog vijeka posvetila istraživanju etnografske baštine i folkloru otoka, ali i povijesti Hvarskog kazališta; Marinka Petrića, povjesničara umjetnosti koji je, osim bavljena svojom temeljnom znanosti, sudjelovao i u pripremanju svih stalnih postava tadašnjih zbirki; Mladena Nikolancija, arheologa koji se intenzivno bavio i etnografskom baštinom te izradio prvu muzeološku koncepciju Ribarske zbirke. Svakako valja spomenuti i Joška Kovačića, profesora hrvatskoga i engleskog jezika i književnosti, poznatijega po ulozi povjesničara i vrsnog istraživača otočnih i drugih arhiva, koji je objelodanio brojne povijesne podatke i dokumente te dao rijetko viđen doprinos razumijevanju povijesti našega otoka.

Opus što su nam ga ti ljudi, ali i brojni drugi, ostavili u nasljeđe broji i do nekoliko stotina radova o materijalnoj i nematerijalnoj baštini otoka Hvara, koji i danas imaju nezamjenjivu vrijednost kao početna točka u istraživanju gotovo svakoga kulturnog fenomena na otoku.

Ubrzo nakon smrti dr. Dubokovića 1991. općina Hvar preustrojava se u četiri manje administrativne jedinice (gradovi Hvar i Stari Grad te općine Jelsa i Sućuraj), a Centar prestaje djelovati kao jedinstvena ustanova zadužena za područje cijelog otoka Hvara. Time se stvara svojevrstan institucionalni vakuum djelatnosti vezanih za istraživanje i brigu o kulturnoj baštini, koji će u idućim godinama rezultirati novim muzejima čiji će osnivači biti pojedini otočni gradovi i općine. Ti muzeji nasljeđuju pojedine zbirke nekadašnjeg Centra koje su se novom teritorijalnom podjelom otoka zatekle na prostoru njihova grada ili općine, a dalje se razvijaju neovisno i upotpunjuju svoje funduse drugim, novim zbirkama i predmetima. Pritom treba istaknuti da su zbirke Centra inicijalno izravno predane na upravljanje jedinicama lokalne samouprave, a one su, ovisno o vlastitoj dinamici i prilikama, odlučivale o osnivanju muzeja. Posljedično, danas na otoku Hvaru djeluju tri javna muzeja:

Muzej hvarske baštine, Muzej Staroga Grada i najmlađi među njima – Muzej općine Jelsa.

Ta specifičnost u smislu promjena institucionalnih okvira unutar kojih se istraživalo i skrbilo o kulturnoj baštini otoka u prošlosti rezultirala je današnjom situacijom u kojoj su pojedine zbirke hvarskih muzeja i po nekoliko desetljeća starije od samih ustanova, odnosno situacijom u kojoj historijat tih muzeja ne počinje njihovim osnutkom nego osnutkom pojedinih zbirki.

Prema osnivanju Muzeja općine Jelsa

Nakon raspuštanja Centra općini Jelsa predane su Ribarska zbirka (sl.1.-2.) smještena u kući Dežulović u Vrboskoj i Vinogradarska zbirka sa Spomen-sobom NOB-a u zgradi nekadašnje škole u Pitvama.

sl.2. Nastup zbora i slavlje u povodu otvorenja Ribarske zbirke 1972., Muzej općine Jelsa

Osim navedenih zbirki, općina Jelsa u razdoblju od 2007. do 2011. godine prihvaća tri neovisne donacije kojima znatno proširuje svoj muzejski potencijal. Prva od njih pristiže donacija Rajke Mazzoni-Dobronić, čerki uglednoga jelšanskog skladatelja Antuna Dobronića. Ta je donacija realizirana 2007. godine, a potaknuta je uspjehom dugogodišnje manifestacije *Večeri Antuna Dobronića*, koja se održavala u Jelsi. Stalni postav novoformirane Memorijalne sobe – Zbirke Antuna Dobronića, napravila je muzikologinja Ira Karlović, a postavljen je u salonu pokraj vijećnice na prvom katu Općinskog doma u Jelsi.²

Sljedeća velika donacija realizirana je 2011. godine, kada Ina Franičević, supruga književnika Marina Franičevića, rodom iz Vrisnika, poklanja općini inventar suprugove radne sobe: namještaj radne sobe, biblioteku s oko 7000 naslova, nekoliko umjetničkih slika te brojne osobne predmete³ koji danas čine Zbirku književnika Marina Franičevića, pohranjenu u Vrisniku.

Navedene donacije, zajedno s Vinogradarskom i Ribarskom zbirkom, bile su nepovezane cjeline, a perspektiva razvoja nazirala se samo za one zbirke koje su imale definiran prostor za izlaganje. Dodatna otegotna okolnost bila je i činjenica da su zbirke bile namijenjene izlaganju u različitim mjestima na području općine Jelsa te je javno izlaganje podrazumijevalo uređenje zasebnih prostora za svaku pojedinu zbirku.

Prekretnicu u upravljanju pojedinačnim zbirkama, bez obzira na razinu njihove obrađenosti i dostupnosti javnosti, potaknula je do tada najveća donacija – ona likovnog umjetnika Jurja Dobrovića rodom iz Jelse. Naime, ta donacija obuhvaća rodnu kuću Jurja Dobrovića, smještenu u središtu kulturno-povijesne jezgre Jelse, na Trgu sv. Ivana; Kulturno-povijesnu zbirku Dobrović sastavljenu od inventara kuće Dobrović – stilskog namještaja, posuda, pribora, slika, fotografija i drugih upotrebnih predmeta koji svjedoče o životu te trgovačke građanske obitelji te Zbirku grafika, slika i reljefa Jurja Dobrovića, koju čini 60 reprezentativnih radova tog majstora geometrijske apstrakcije.⁴ Posljednju navedenu zbirku Juraj Dobrović je 2021. godine, uoči izložbe koju su zajednički pripremili Galerija umjetnina u Splitu i Muzej općine Jelsa, dopunio darovavši još 11 umjetničkih radova.⁵

² Ira Karlović, „Memorijalna zbirka skladatelja Antuna Dobronića, Jelsa, otok Hvar”, *Muzologija*, br. 51 (2014): 161.

³ Općina Jelsa, „Zaključak o prihvaćanju darovanja gospođe Ine Franičević”, 13. prosinca 2011., *Službeni glasnik Općine Jelsa* 18/2011.

⁴ Više vidjeti u: Višnja Zgaga, „Kuća Dobrović”, *Informatica Museologica* 43, br. 1-4 (2012): 105-109.

⁵ Izložbom je obrađena umjetnički iznimno vrijedna grada koju je Juraj Dobrović donirao tim dvjema muzejskim ustanovama, a javno je prezentirana u Splitu i Jelsi. Izložbu je pratio opsežan katalog: Božo Majstorović i Marija Plenković (ur.), *Juraj Dobrović* (Split i Jelsa: Galerija umjetnina i Muzej općine Jelsa, 2021): 3-240.

sl.3.-6. Dio stalnog postava Kuće Dobrović u Jelsi. Fotografirao Marko Vodanović, Muzej općine Jelsa.

Kuća Dobrović (sl.3.-6.), s dvije muzejske zbirke u njezinu rezidencijalnom dijelu na katu i Galerijom „Kravata” u prizemlju, gdje se nekada nalazila obiteljska trgovina tekstilom, postala je muzejski prostor očuvan i osmišljen prema zamisli njegova posljednjeg stalnog rezidenta – Jurja Dobrovića. Taj vrijedan dar potaknuo je Općinu Jelsa na konkretnije upravljanje muzejskom građom na svom području.

Odlukom o osnivanju Muzeja općine Jelsa⁶ iz 2010. godine osnovan je Muzej kao javna ustanova koja obavlja muzejsku djelatnost i upravlja svim navedenim zbirkama na području općine. Unatoč „nespretnostima” ranih godina djelovanja te ustanove, stvoren je institucionalni okvir kao nužan preduvjet upravljanja navedenim zbirkama.

Suvremene razvojne perspektive Muzeja općine Jelsa

Objedinjene pod Muzejom općine Jelsa, sve navedene zbirke čine kompleksan skup kulturne i umjetničke baštine (etnografiju, kulturnu povijest, likovnu umjetnost,

glazbu, književnost) i predstavljaju različite identitete lokalne zajednice. U njima se ogleda *svagdan i blagdan* pučkog sloja, ponajprije ribara i težaka, ali i građanskog sloja koji se oblikovao pod mnogim utjecajima građanske kulture i umjetnosti. Tematiziranjem brojnih aspekata lokalne kulture uz pomoć različitih zbirki nastoji se oblikovati zaokružena slika otočnog identiteta – kako

⁶ Općina Jelsa, „Odluka o osnivanju Muzeja općine Jelsa”, 20. srpnja 2010., *Službeni glasnik Općine Jelsa* 9/2010.

u prošlosti, tako i danas. Ta raznovrsnost tema predstavljenih muzejskim fundusom i dislociranost pojedinih zbirki istodobno su i snaga i slabost razvojnih perspektiva jedne muzejske ustanove. Snaga – zato što nudi neiscrpane mogućnosti u kreiranju muzejskih programa, a slabost – zato što zahtijeva stručne i financijske resurse koji su malim otočnim muzejima više čežnja negoli dohvatljiva mogućnost.

U sagledavanju razvojnih mogućnosti Muzeja općine Jelsa kao jedan od prioritarnih ciljeva nametnulo se pitanje muzejske infrastrukture i osuvremenjivanja postojećih stalnih postava. Time se nastoji osigurati nesmetan cjelogodišnji rad izdvojenih zbirki, stvoriti povoljne uvjete za očuvanje, istraživanje i izlaganje muzejske građe te za njezinu interpretaciju u skladu s dosezima suvremene muzeološke prakse. U tom smislu posljednjih je godina rad Muzeja usmjeren na tri infrastrukturna programa koji su trenutačno u različitim fazama realizacije.

U veljači 2023. svečano je otvoren novi stalni postav **Vinogradarske zbirke** u novoobnovljenoj zgradi nekadašnje škole u Pitvama⁷ (sl.7.). Uspješan je to završetak dugogodišnjeg programa obnove zgrade i uređenja interijera koji zahtijeva poseban članak. Izložena etnografska zbirka osnovana je 1989., a obuhvaća tradicijske alate za obradu zemlje, za rad u vinogradu i konobi, opremu za proizvodnju i čuvanje vina, kao i inventar tradicijske kuhinje. Stalni postav oblikovan je sa sviješću da su bitne odrednice svake kulture njezina postojanost i mijena.⁸ Stoga je tema vinogradarstva i vinarstva otoka Hvara u postavu obrađena s obzirom na njezinu relativnu postojanost u dijakronijskoj perspektivi i na stalnu mijenu, s fokusom na suvremenosti i specifičnim globalizacijskim procesima kao sastavnicama kulturne promjene.

Naime, postav je oblikovan u dvije prostorne i tematske razine: jedna je smještena u prizemlju, a kontekstualizira temu važne za razumijevanje suvremene vinske scene otoka i obuhvaća kazivanja lokalnih težaka, vinske sorte, vremensku crtu razvoja hvarskog vinogradarstva i izložene butelje hvarskih vinara. Taj polivalentni prostor ujedno je dio muzejskog postava, dvorana za povremena muzejska događanja (manje izložbe, predavanja, projekcije, radionice i sl.), ali i kušaonica vina.

Druga razina smještena je na prvom katu i u galeriji u potkrovlju, a obrađuje temu tradicijskog vinogradarstva i vinarstva karakterističnoga za 19. i početak 20. stoljeća, predočenu putem muzejskih predmeta, tekstova, fotografija i multimedije (sl.8. – 10.). Takva podjela prostora dijelom proizlazi iz želje osnivača Muzeja, da se u zgradi stare škole uz stalni postav osigura multifunkcionalni društveni prostor koji može zadovoljiti šire društvene i kulturne potrebe lokalne zajednice. Stoga je prostor zgrade osmišljen kao cjelina čije se funkcije i uređenje međusobno dopunjuju i djeluju sinergijski. Nakon uređenja interijera zbirka je otvorena za javnost, a započet je program uređenja okoliša zgrade koji je još u tijeku.

Sljedeći veliki projekt kojim se žele stvoriti odgovarajući preduvjeti za cjelogodišnji rad jest izgradnja nove zgrade **Ribarske zbirke u Vrboskoj**.⁹ Od svog osnutka 1972. ta je zbirka smještena u unajmljenom prostoru – u autentičnoj konobi kuće obitelji Dežulović na rivi, u središtu Vrboske (sl.11.). Međutim, ta je kuća posljednjih godina oglašena za prodaju, što je bio poticaj za rješavanje trajnog smještaja Ribarskog muzeja. Kuća je prodana, a Muzej je nakon ljetne sezone 2021. iseljen. Prigodna izložba dijela stalnog postava postavljena je u konobi kuće Mirjane Damjanić na trgu pokraj crkve-tvrđave sv. Marije, gdje je

7 Muzeološka koncepcija usvojena je na 11. sjednici Hrvatskoga muzejskog vijeća od 8. lipnja 2020. Autori muzeološke koncepcije su Duje Dorotka i Marija Plenković, a autorica prostornog postava Vanja Ilić.

8 Jasna Čapo Žmegač (ur.) i dr., *Etnografija: Svagdan i blagdan hrvatskoga puka* (Zagreb: Matica hrvatska, 1998.): 16-17.

9 Izgradnja zgrade za smještaj Ribarske zbirke projekt je koji u suradnji s Muzejom provodi osnivač – Općina Jelsa, a financira se sredstvima Europskog fonda za pomorstvo i ribarstvo u sklopu mjere Promicanje društvene dobrobiti i kulturne baštine u područjima ribarstva i akvakulture, koji provodi FLAG Škoji.

sl.7.-9. Dio stalnog postava Vinogradarske zbirke u Pitvama, Muzej općine Jelsa. Fotografirao Vedran Janić.

sl.10. Otvorenje novoga stalnog postava Vinogradarske zbirke u Pitvama 28. veljače 2023., Muzej općine Jelsa. Fotografirao Vedran Janić.

¹⁰ Obradujući fondus Ribarske zbirke, njezin kustos Duje Dorotka priredio je pokazno predavanje naslovljeno *Svitla prošlosti: O razvoju ribarskih ferala*, koje je tijekom 2021. godine više puta održano u Ribarskom muzeju, a u skraćenoj varijanti može se pogledati na web stranici Muzeja u pisanome i video obliku:

Muzej općine Jelsa, Duje Dorotka, „Svitla prošlosti: O razvoju ribarskih ferala kroz stoljeća”, <https://muzejopcjinejelsa.hr/2021/01/28/svitla-proslosti/> (pristupljeno 15. lipnja 2023.).

Muzej općine Jelsa, Duje Dorotka, „Film – Svitla prošlosti”, <https://muzejopcjinejelsa.hr/film-svitla-proslosti/> (pristupljeno 15. lipnja 2023.).

¹¹ Registar kulturnih dobara RH, Lista zaštićenih kulturnih dobara, Z-6179, <https://registar.kulturnodobra.hr/#/details/Z-6179> (pristupljeno 7. svibnja 2023.).

postav dočeka svoju veliku, 50. obljetnicu (sl.12.).

Riječ je o najstarijoj zbirci Muzeja općine Jelsa koja ilustrira uobičajene tradicijske ribolovne tehnike, ali i ribarski stil života karakterističan za cijelu jadransku obalu jer su se na otocima i u priobalju upotrebljavali slični ili isti alati kao na obali. Osobito vrijedan dio fundusa čini alat za lov sitne plave ribe koji je obilježio ribolov Dalmacije i srdeli priskrbio status hraniteljice Dalmacije. Karakterističan je način lova srdela *pod sviću*, koji je u svojoj starijoj varijanti podrazumijevao gorenje borove luči na željeznoj rešetki – *svičalu*, smještenom na pramcu broda. Zbirka sadržava sve tipove ferala koji su kasnije zamijenili *svičalo* i izvrsno ilustrira razvoj te tehnologije ribolova.¹⁰ Dio Zbirke su i brojni drugi alati za lov i obradu ribe, primjerice osti, parangali, udice, mreže različitih vrsta i namjena, pribor za krpanje mreža i jedara, drvene bačve – *barili* za konzerviranje srdela, kao i bačvarski alat za njihovu izradu.

Sačuvan je i dio inventara nekadašnje tvornice sardina koju je u Vrboskoj osnovala kompanija Societe General Française iz Trsta 1894. godine. Izložene su i preparirane ribe, rakovi, školjke i spužve te inventar tradicijske ribarske kuhinje. Ribarska zbirka daje zaokruženu sliku

života ribara Vrboske u kojoj se isprepliću elementi materijalne i nematerijalne etnografske baštine koja je u identitetu Vrboske još uvijek snažno zastupljena, a njezin novi stalni postav zadatak je koji tek treba realizirati.

Tekući infrastrukturni program podrazumijeva i građevinsku sanaciju **kuće Dobrović**, sjedišta Muzeja stečenoga spomenutim darovanjem. Ta dvokatnica potječe s kraja 19. stoljeća i vrijedan je primjer stambene arhitekture s neostilskim elementima. Kuća Dobrović zaštićeno je kulturno dobro¹¹ očuvane unutrašnjosti, ali dotrajale vanjštine, pa je projekt njezine obnove potreban i radi

očuvanja kuće kao kulturnog dobra, ali i radi osiguranja uvjeta rada unutar kuće. Pritom valja spomenuti još jedan važan aspekt rada Muzeja – izložbenu djelatnost. U prizemlju kuće nalazi se galerija „Kravata“, koja je glavni izložbeni prostor Muzeja, iako su povremene izložbe postavljane i u dvorištu nekadašnjega Ribarskog muzeja, ali i na drugim lokacijama.

S obzirom na sezonalnost kao bitno obilježje života na otoku koje određuje životni stil i navike lokalnog stanovništva, ali i dinamiku te posjećenost svih javnih događanja, izložbeni program Muzeja dominantno je ljetni. Tome pridonosi i već opisano stanje infrastrukture koja otežava rad Muzeja tijekom zime, ali u perspektivi razvoja muzejskih programa teži se boljem balansu muzejskih programa ljeti i zimi. Galerija „Kravata“ nazvana je prema istoimenoj seriji radova Jurja Dobrovića, a prema njegovoj zamisli, galerija daje mali uvid u suvremenu hrvatsku likovnu scenu. Zato u njezinu izložbenom programu prevladavaju umjetničke izložbe. Iz poduljeg popisa umjetnika koji su do sada izlagali vrijedi izdvojiti program *Katamaran Art*, koji se održavao od 2018. do 2022. godine u suradnji sa splitskom Galerijom umjetnina.¹² Riječ je o izložbenom ciklusu od tri umjetničke izložbe koje su u ljetnim mjesecima naizmjenično postavljane u Jelsi i Splitu. Naziv programa evocira katamaransku liniju Split – Jelsa, koja nas isprva asocira na cirkulaciju ljudi i dobara na toj liniji, a cilj spomenutoga izložbenog ciklusa bio je aktualiziranje još jedne dimenzije putovanja – prometa ideja, u ovom primjeru umjetničkih. Iako završen, taj je program izdvojen jer objedinjuje neka važna načela u radu Muzeja općine Jelsa, od kojih izdvajamo spremnost na suradnju, otvorenost prema novim (umjetničkim) idejama i zagovor dugoročnog planiranja.

Zbog želje da zadržimo fokus na trenutačnim razvojnim prioritetima, u ovom lapidarnom prikazu ishodišta i recentne djelatnosti Muzeja općine Jelsa ostali su nespomenuti brojni drugi vrijedni programi i teme, ali i neka otvorena pitanja.

LITERATURA

1. Borak, Katija. „Etnografske teme i istraživanja u okviru djelatnosti baštinskih ustanova na otoku Hvaru: Bibliografija (1955. – 2020.)“. *Prilozi povijesti otoka Hvara* 15, br. 1 (2022): 333-353.
2. Čapo Žmegač, Jasna (ur.) i dr. *Etnografija: Svagdan i blagdan brvatskoga puka*. Zagreb: Matica hrvatska, 1998.
3. Karlović, Ira. „Memorijalna zbirka skladatelja Antuna Dobronića, Jelsa, otok Hvar“. *Muzeologija*, br. 51 (2014): 159-166.
4. Majstorović, Božo i Marija Plenković (ur.). *Juraj Dobrović*. Split i Jelsa: Galerija umjetnina i Muzej općine Jelsa, 2021.
5. Općina Jelsa. „Odluka o osnivanju Muzeja općine Jelsa“, 20. srpnja 2010. *Službeni glasnik Općine Jelsa* 9/2010.
6. Općina Jelsa. „Zaključak o prihvaćanju darovanja gospode Ine Franičević“, 13. prosinca 2011. *Službeni glasnik Općine Jelsa* 18/2011.
7. Zgaga, Višnja. „Kuća Dobrović“. *Informatica Museologica* 43, br. 1-4 (2012): 105-109.

IZVORI

1. Muzej općine Jelsa, Duje Dorotka. „Film - Svitla prošlosti“. <https://muzejopcinejelsa.hr/film-svitla-proslosti/> (pristupljeno 15. lipnja 2023.).
2. Muzej općine Jelsa, Duje Dorotka. „Svitla prošlosti: O razvoju ribarskih ferala kroz stoljeća“. <https://muzejopcinejelsa.hr/2021/01/28/svitla-proslosti/> (pristupljeno 15. lipnja 2023.).
3. Registar kulturnih dobara RH. „Lista zaštićenih kulturnih dobara, Z-6179“. <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-6179> (pristupljeno 7. svibnja 2023.).

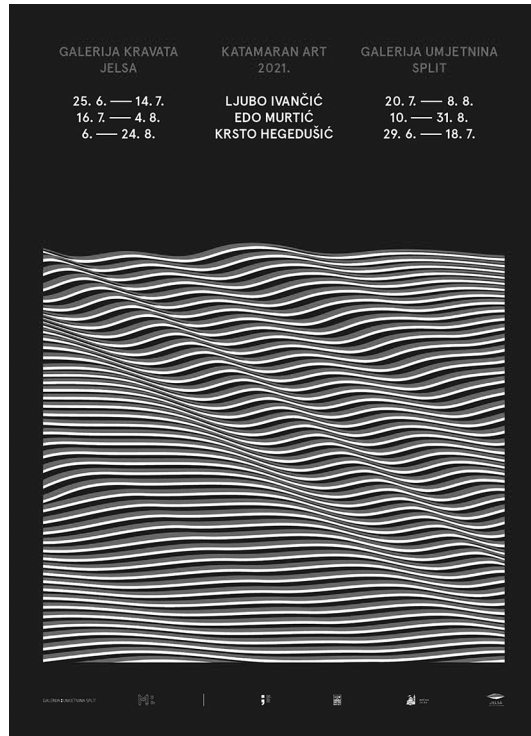
Primljeno: 23. srpnja 2023.

sl.11. Dio postava Ribarske zbirke u kući Dežulović, Vrbovka, Muzej općine Jelsa

sl.12. Plakat uz 50. obljetnicu osnutka Ribarskog muzeja u Vrboskoj 2022., Muzej općine Jelsa. Dizajnirao Nikola Krizanac.

¹² U sklopu programa *Katamaran Art* izlagali su Vedran Perkov, Igor Zdunić, Vitar Drinković (2018.); Mladen Galić, Damir Sokić, Eugen Feller (2019.); Nina Ivančić, Vasko Lipovac, Ivan Posavec (2020.); Krsto Hegedušić, Ljubo Ivančić, Edo Murtić (2021.); Snježana Ban, Kažimir Hraste, Loren Živković Kuljiš (2022.).

sl.13. Plakat programa Katamaran Art 2021., suradničkog izložbenog programa Muzeja općine Jelsa i Galerije umjetnina Split.

sl.14. Izložba Kažimira Hraste „Osim ako...“ priređena u okviru suradničkog projekta Katamaran Art 2022. Muzeja općine Jelsa i Galerije umjetnina Split.

sl.15. Izložba Snježane Ban „Poruke u boc“ priređena u okviru suradničkog projekta Katamaran Art 2022. Muzeja općine Jelsa i Galerije umjetnina Split.

MUSEUM ACTIVITY ON HVAR ISLAND: JELSA MUNICIPAL MUSEUM

The beginning of museum activity on Hvar Island is connected with the working of the onetime Centre for the Cultural Heritage of Hvar Island, the collections of which are today in three public island museums. The youngest of them, the Jelsa Municipal Museum, was founded in 2010, after a large donation from visual artist from Jelsa Juraj Dobrović, which covers the artist's birth house in the centre of Jelsa, together with the Dobrović Cultural History Collection and the Juraj Dobrović Collection of Prints, Paintings and Reliefs.

This means that all the museum collections in the area of Jelsa municipality are brought together under a common institutional concern. Among them are the Viticulture and Fishermen's Collection, inherited from the former Centre, and two collections acquired by gifts - the Memorial Collection of the Composer Antun Dobronić and the Collection of the Writer Marin Franičević.

The issue of museum infrastructure and the updating of the existing permanent displays were considered to be priority goals in the developmental perspective of the Jelsa Municipal Museum. In February 2023, the several-year-long project for the renovation of the building and the redecorating of the interior of the Viticulture Collection in Pitve was completed; underway are projects for the construction of a building and for the conceptualisation of the Fishermen's Collection in Vrboska and the repairs to the Dobrović House in Jelsa. In parallel, the museum regularly performs other parts of its activities, particularly the exhibition in the Jelsa Kravat Gallery.